

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про захист прав споживачів

(Відомості Верховної Ради УРСР (ВВР), 1991, № 30, ст.379)

{Вводиться в дію Постановою ВР № 1024-ХІІ від 12.05.91, ВВР, 1991, № 30, ст.380

{В редакції Закону № 3682-ХІІ від 15.12.93, ВВР, 1994, № 1, ст. 1}

{Із змінами, внесеними згідно із Законами
№ 82/95-ВР від 02.03.95, ВВР, 1995, № 14, ст. 90
№ 230/95-ВР від 20.06.95, ВВР, 1995, № 23, ст.182
№ 365/97-ВР від 18.06.97, ВВР, 1997, № 35, ст.219
№ 783-ХІV від 30.06.99, ВВР, 1999, № 34, ст.274 -
редакція набирає чинності одночасно з набранням чинності
Законом про Державний бюджет України на 2000 рік
№ 2438-ІІІ від 24.05.2001, ВВР, 2001, № 31, ст.150
№ 2779-ІІІ від 15.11.2001, ВВР, 2002, № 9, ст.68
№ 2949-ІІІ від 10.01.2002, ВВР, 2002, № 17, ст.120
№ 1252-ІV від 18.11.2003, ВВР, 2004, № 11, ст.137}

{В редакції Закону № 3161-ІV від 01.12.2005, ВВР, 2006, № 7, ст.84}

{Із змінами, внесеними згідно із Законами
№ 1779-VI від 17.12.2009, ВВР, 2010, № 9, ст.84
№ 2741-VI від 02.12.2010, ВВР, 2011, № 18, ст.123
№ 3390-VI від 19.05.2011, ВВР, 2011, № 47, ст.531
№ 3530-VI від 16.06.2011, ВВР, 2012, № 2-3, ст.3
№ 3610-VI від 07.07.2011, ВВР, 2012, № 7, ст.53
№ 3674-VI від 08.07.2011, ВВР, 2012, № 14, ст.87
№ 3795-VI від 22.09.2011, ВВР, 2012, № 21, ст.197}

{Офіційне тлумачення до Закону див. в Рішенні Конституційного Суду № 15-рп/10.11.2011}

{Із змінами, внесеними згідно із Законами
№ 4652-VI від 13.04.2012, ВВР, 2013, № 21, ст.208
№ 5284-VI від 18.09.2012, ВВР, 2013, № 37, ст.488
№ 5312-VI від 02.10.2012, ВВР, 2013, № 38, ст.500
№ 5463-VI від 16.10.2012, ВВР, 2014, № 4, ст.61
№ 1314-VII від 05.06.2014, ВВР, 2014, № 30, ст.1008
№ 1315-VII від 05.06.2014, ВВР, 2014, № 31, ст.1058
№ 1602-VII від 22.07.2014, ВВР, 2014, № 41-42, ст.2024
№ 77-VIII від 28.12.2014, ВВР, 2015, № 11, ст.75
№ 124-VIII від 15.01.2015, ВВР, 2015, № 14, ст.96
№ 675-VIII від 02.02.2015, ВВР, 2015, № 45, ст.410

Цей Закон регулює відносини між споживачами товарів, робіт і послуг та виробниками, продавцями товарів, виконавцями робіт і надавачами послуг різних форм власності, встановлює права споживачів, а також визначає механізм їх захисту та основи реалізації державної політики у сфері захисту прав споживачів.

Розділ I ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

1) безпека продукції - відсутність будь-якого ризику для життя, здоров'я, майна споживача навколишнього природного середовища при звичайних умовах використання, зберігання, транспортування, виготовлення і утилізації продукції;

2) введення продукції в обіг - дії суб'єкта господарювання, спрямовані на виготовлення та ввезення на митну територію України продукції з подальшою самостійною або опосередкованою реалізацією на території України;

3) виконавець - суб'єкт господарювання, який виконує роботи або надає послуги;

4) виробник - суб'єкт господарювання, який: виробляє товар або заявляє про себе виробником товару чи про виготовлення такого товару на замовлення, розміщуючи на ньому та/або на упаковці чи супровідних документах, що разом з товаром передаються споживачу, своє найменування (ім'я), торговельну марку або інший елемент, який ідентифікує суб'єкта господарювання; або імпортує товар;

5) гарантійний строк - строк, протягом якого виробник (продавець, виконавець або третя особа) бере на себе зобов'язання про здійснення безоплатного ремонту або заміни відповідної продукції у зв'язку з введенням її в обіг;

6) офісне приміщення - будь-яке приміщення (будівля тощо), в якому знаходиться підприємство господарювання або його філія, або його структурний підрозділ, або представництво;

7) договір - усний чи письмовий правочин між споживачем і продавцем (виконавцем), який визначає умови, за яких реалізується продукція. Підтвердження в усній формі правочину оформляється квитанцією, товарним чи касовим чеком, квитанцією, розрахунковим документом, передбаченим Законом України "Про застосування реєстрації розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг", або іншими документами (далі - розрахунковий документ);

{Пункт 7 частини першої статті 1 в редакції Закону № 128-ІХ від 20.09.2019}

8) договір, укладений на відстані, - договір, укладений продавцем (виконавцем) з споживачем за допомогою засобів дистанційного зв'язку;

9) договір, укладений поза торговельними або офісними приміщеннями, - договір, укладений із споживачем особисто в місці, іншому ніж торговельні або офісні прилади продавця;

10) електронне повідомлення - інформація, надана споживачу через телекомунікаційні мережі, яка може бути у будь-який спосіб відтворена або збережена споживачем в електронному вигляді;

11) засоби дистанційного зв'язку - телекомунікаційні мережі, поштовий зв'язок, інформаційні мережі, зокрема Інтернет, які можуть використовуватися для укладення договорів на відстані;

12) істотний недолік - недолік, який робить неможливим чи недопустимим використання товару відповідно до його цільового призначення, виник з вини виробника (п

15) недолік - будь-яка невідповідність продукції вимогам нормативно-правових умов договорів або вимогам, що пред'являються до неї, а також інформації про про наданій виробником (виконавцем, продавцем);

{Пункт 15 частини першої статті 1 із змінами, внесеними згідно із Законом № 1. 20.09.2019}

{Пункт 16 частини першої статті 1 виключено на підставі Закону № 12 20.09.2019}

17) послуга - діяльність виконавця з надання (передачі) споживачеві певного виз договором матеріального чи нематеріального блага, що здійснюється за індиві замовленням споживача для задоволення його особистих потреб;

18) продавець - суб'єкт господарювання, який згідно з договором реалізує спо: товари або пропонує їх до реалізації;

19) продукція - будь-які виріб (товар), робота чи послуга, що виготовляються, вико чи надаються для задоволення суспільних потреб;

20) реалізація - діяльність суб'єктів господарювання з продажу товарів (робіт, послугу

21) робота - діяльність виконавця, результатом якої є виготовлення товару або зм властивостей за індивідуальним замовленням споживача для задоволення його ос потреб;

22) споживач - фізична особа, яка придбаває, замовляє, використовує або ма придбати чи замовити продукцію для особистих потреб, безпосередньо не пов'з підприємницькою діяльністю або виконанням обов'язків найманого працівника;

{Офіційне тлумачення положень пункту 22 статті 1 див. в Рішенні Конститу Суду № 15-пн/2011 від 10.11.2011}

{Пункт 23 частини першої статті 1 виключено на підставі Закону № 1734 15.11.2016}

24) строк (термін) придатності - строк (термін), визначений нормативно-правовими умовами договору, протягом якого у разі додержання відповідних умов зберігання експлуатації чи споживання продукції її якісні показники і показники безпеки відповідати вимогам нормативно-правових актів та умовам договору;

{Пункт 24 частини першої статті 1 із змінами, внесеними згідно із Законом № 1. 20.09.2019}

25) строк служби - календарний строк використання продукції за призначенням, по від введення в обіг чи після ремонту, протягом якого виробник (виконавець) гарантує її та несе відповідальність за істотні недоліки, що виникли з його вини;

25¹) технічно складні побутові товари - непродовольчі товари широкого вжитку (і машини, устаткування та інші), які складаються з вузлів, блоків, комплектуючих відповідають вимогам нормативних документів, мають технічні характе: супроводжуються експлуатаційними документами і на які встановлено гарантійний строк

{Статтю 1 доповнено пунктом 25¹ згідно із Законом № 1791-VIII від 20.12.2016}

26) торговельне приміщення - майновий комплекс, який займає окрему споруду приміщення) або який розміщено у спеціально призначеній та обладнаній для торгівлі де суб'єкт господарювання здійснює діяльність з реалізації товару;

27) фальсифікована продукція - продукція, виготовлена з порушенням технол неправомірним використанням знака для товарів та послуг, чи копіюванням форми, у зовнішнього оформлення, а так само неправомірним відтворенням товару іншої особи.

розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та послуг".

{Статтю 1 доповнено частиною п'ятою згідно із Законом № 465-ІХ від 16.01.202 набрання чинності див. абзац другий пункту 1 розділу ІІ}

Стаття 1¹. Сфера дії цього Закону

1. Цей Закон регулює відносини між споживачами товарів (крім харчових продуктів інше прямо не встановлено цим Законом), робіт і послуг та виробниками і продавцями виконавцями робіт і надавачами послуг.

{Закон доповнено статтею 1¹ згідно із Законом № 1602-VII від 22.07.2014}

Стаття 2. Законодавство про захист прав споживачів

1. Законодавство про захист прав споживачів складається з цього Закону, Цивільного кодексу України, Господарського кодексу України та інших нормативно-правових актів, які містять положення про захист прав споживачів.

2. Особливості захисту прав споживачів фінансових послуг визначаються відповідними законами.

{Статтю 2 доповнено частиною другою згідно із Законом № 122-ІХ від 20.09.2019}

Стаття 3. Міжнародні договори

1. Якщо міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж передбачені законодавством України про захист прав споживачів, застосовуються правила міжнародного договору.

Розділ ІІ ПРАВА СПОЖИВАЧІВ ТА ЇХ ЗАХИСТ

Стаття 4. Права та обов'язки споживачів

1. Споживачі під час укладення, зміни, виконання та припинення договору придбання (придбання, замовлення тощо) продукції, а також при використанні продукції, реалізують на території України, для задоволення своїх особистих потреб права

{Абзац перший частини першої статті 4 в редакції Закону № 122-ІХ від 20.09.2019}

- 1) захист своїх прав державою;
- 2) належну якість продукції та обслуговування;
- 3) безпеку продукції;

4) необхідну, доступну, достовірну та своєчасну інформацію державною мовою про продукцію, її кількість, якість, асортимент, її виробника (виконавця, продавця) відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної";

{Пункт 4 частини першої статті 4 в редакції Закону № 2704-VIII від 25.04.2019}

4¹) обслуговування державною мовою відповідно до Закону України "Про забезпечення функціонування української мови як державної";

{Частину першу статті 4 доповнено пунктом 4¹ згідно із Законом № 2704-25.04.2019}

5) відшкодування майнової та моральної шкоди, завданої внаслідок недоліків продукції (дефекту в продукції), відповідно до закону;

{Пункт 5 частини першої статті 4 в редакції Закону № 3390-VI від 19.05.2011}

6) звернення до суду та інших уповноважених державних органів за захистом по

(вимог, норм, правил), встановлених виробником товару (виконавцем) в експлуатаційній документації;

4) з метою запобігання негативним для споживача наслідкам використання засобів безпеки передбачених виробником в товарі засоби безпеки з дотриманням передбаченої експлуатаційною документацією спеціальних правил, а в разі відсутності таких правил - дотримуватися звичайних розумних заходів безпеки, встановлених для такого роду.

Стаття 5. Захист прав споживачів

1. Держава забезпечує споживачам захист їх прав, надає можливість вільного придбання та використання продукції відповідно до їх потреб, і гарантує придбання продукції іншими законними способами в обсязі, що забезпечує рівень споживання достатній для підтримання здоров'я і життєдіяльності.

2. Держава створює умови для здобуття споживачами потрібних знань з питань прав, в тому числі шляхом розробки та проведення відповідних освітніх програм.

{Частина друга статті 5 із змінами, внесеними згідно із Законом № 122-ІХ від 20.06.2011}

3. Захист прав споживачів здійснюють центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики у сфері захисту прав споживачів, центральні органи виконавчої влади, що реалізують державну політику у сфері державного контролю за додержанням законодавства про захист прав споживачів, місцеві державні адміністрації, інші органи місцевого самоврядування згідно із законом, а також суди.

Захист прав споживачів у сфері безпечності та якості харчових продуктів, інформують про їх властивості, у тому числі маркування, здійснює центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері безпечності та якості харчових продуктів.

{Частина третя статті 5 із змінами, внесеними згідно із Законами № 361 від 07.07.2011, № 5463-VI від 16.10.2012; в редакції Закону № 1602-VII від 22.07.2014}

Стаття 6. Право споживача на належну якість продукції

1. Продавець (виробник, виконавець) зобов'язаний передати споживачеві продукт належної якості, а також надати інформацію про цю продукцію.

2. Продавець (виробник, виконавець) на вимогу споживача зобов'язаний надавати документи, які підтверджують належну якість продукції.

3. Вимоги до продукції щодо її безпеки для життя, здоров'я і майна споживачів, навколишнього природного середовища встановлюються нормативно-правовими актами в числі технічними регламентами.

{Абзац перший частини третьої статті 6 із змінами, внесеними згідно із Законом VIII від 15.01.2015}

{Абзац другий частини третьої статті 6 виключено на підставі Закону № 124 від 15.01.2015}

{Абзац третій частини третьої статті 6 виключено на підставі Закону № 124 від 15.01.2015}

4. Забороняється введення в обіг фальсифікованої продукції.

5. Виробник (виконавець) зобов'язаний забезпечити використання продукції за призначенням протягом строку її служби, передбаченого нормативно-правовим актом встановленим за домовленістю із споживачем, а в разі відсутності такого строку - і десяти років.

1. Виробник (виконавець) забезпечує належну роботу (застосування, використання, виробу, в тому числі комплектуючих виробів, протягом гарантійного строку, встановленого нормативно-правовими актами чи договором.

Гарантійний строк на комплектуючі вироби повинен бути не менший, ніж гарантійний строк на основний виріб, якщо інше не передбачено нормативно-правовими актами чи договором.

{Частина перша статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом № 12-20.09.2019}

2. Гарантійний строк зазначається в паспорті на продукцію або будь-якому документі, що додається до продукції.

{Абзац перший частини другої статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом VII від 22.07.2014}

Гарантійні зобов'язання у будь-якому випадку включають також будь-які зобов'язання виробника (виконавця) або продавця, передбачені рекламою.

3. Для продукції, споживчі властивості якої можуть з часом погіршуватися і створювати небезпеку для життя, здоров'я, майна споживачів і навколишнього природного середовища, встановлюється строк придатності, який зазначається на етикетках, упаковці або документах, що додаються до неї при продажу, і який вважається гарантійним строком.

Строк придатності обчислюється починаючи від дати виготовлення, яка також зазначена на етикетці або в інших документах, і визначається або часом, протягом якого товар придатний для використання, або датою, до настання якої товар є придатним для використання.

Продаж товарів, на яких строк придатності не зазначено або зазначено з порушенням нормативно-правових актів, а також товарів, строк придатності яких минув, забороняється.

{Абзац третій частини третьої статті 7 із змінами, внесеними згідно із Законом IX від 20.09.2019}

На сезонні товари (одяг, хутряні та інші вироби) гарантійний строк обчислюється з початку сезону, що встановлюється Кабінетом Міністрів України.

4. У разі продажу товарів за зразками, поштою, а також у випадках, коли час укладення договору купівлі-продажу і час передачі товару споживачеві не збігаються, гарантійний строк обчислюється починаючи від дня передачі товару споживачеві, а якщо товар передано спеціальної установи (підключення) чи складення - від дня їх здійснення, а якщо товар передано спеціальної установи (підключення) чи складення товару, а також передачі нерухомого майна, встановити неможливо або якщо майно перебувало у споживача до укладення договору купівлі-продажу, - від дня укладення договору купівлі-продажу.

5. Стосовно продукції, на яку гарантійні строки або строк придатності не встановлено, споживач має право пред'явити продавцю (виробнику, виконавцю) відповідні вимоги, якщо протягом двох років, а стосовно об'єкта будівництва - не пізніше ніж через два роки від дня передачі їх споживачеві.

6. При виконанні гарантійного ремонту гарантійний строк збільшується на час проведення ремонту.

Зазначений час обчислюється від дня, коли споживач звернувся з вимогою про усунення недоліків.

7. При обміні товару його гарантійний строк обчислюється заново від дня обміну.

8. Гарантійне зобов'язання припиняється на загальних підставах, передбачених Цивільним кодексом України.

1) розірвання договору та повернення сплаченої за товар грошової суми;

2) вимагати заміни товару на такий же товар або на аналогічний, з числа на продавця (виробника), товар.

2. Стосовно непродовольчих товарів, що перебували у використанні та були ре через роздрібні комісійні торговельні підприємства, вимоги споживача, зазначені у першій цієї статті, задовольняються за згодою продавця.

Згідно з цією частиною задовольняються вимоги споживача щодо товарів, гар строк на які не закінчився.

3. Вимоги споживача, встановлені частиною першою цієї статті, пред'являються споживача продавцеві за місцем купівлі товару, виробникові або підприємству, що за ці вимоги за місцезнаходженням споживача.

Споживач має право пред'явити одну з вимог, передбачених частиною першою цієї в разі її невиконання заявити іншу вимогу, передбачену частиною першою цієї статті.

Зазначені вимоги за місцезнаходженням споживача задовольняють також власником продавця торговельні підприємства та філії, що здійснюють продаж а придбаним споживачем товарів, або підприємства, на які ці функції покладено на договору. Функції представників підприємств-виробників виконують їх представництва створені виробниками для цієї мети, або підприємства, які задовольняють зазначені в підставі договору з виробником.

4. Продавець і виробник під час продажу (реалізації) товару зобов'язані інф споживача про підприємства, що задовольняють вимоги, встановлені частинами п третьою цієї статті. За ненадання такої інформації встановлюється відповідальність : статтями 15 і 23 цього Закону.

5. Продавець, виробник (підприємство, що задовольняє вимоги споживача, вст частиною першою цієї статті) зобов'язані прийняти товар неналежної якості у спо задовольнити його вимоги.

Доставка великогабаритних товарів і товарів вагою понад п'ять кілограмів п виробнику (підприємству, що задовольняє вимоги споживача, встановлені частиною цієї статті) та їх повернення споживачеві здійснюються за рахунок продавця, в (підприємства, що задовольняє вимоги споживача, встановлені частиною першою цієї с

6. За наявності товару вимога споживача про його заміну підлягає негайному задо а в разі виникнення потреби в перевірці якості - протягом чотирнадцяти днів домовленістю сторін.

У разі відсутності товару вимога споживача про його заміну підлягає задово двомісячний строк з моменту подання відповідної заяви. Якщо задовольнити вимогу сп про заміну товару в установлений строк неможливо, споживач вправі на свій вибір пр продавцю, виробнику (підприємству, що виконує їх функції) інші вимоги, передбачені п 1, 3, 4, 5 частини першої цієї статті.

7. Під час заміни товару з недоліками на товар аналогічної марки (моделі, а модифікації) належної якості, ціна на який змінилася, перерахунок вартості не провадит

Під час заміни товару з недоліками на такий же товар іншої марки (моделі, а модифікації) належної якості перерахунок вартості товару з недоліками у разі підвище провадиться виходячи з його вартості на час обміну, а в разі зниження ціни - виходячи з на час купівлі.

При розірванні договору розрахунки із споживачем у разі підвищення ціни і провадиться виходячи з його вартості на час пред'явлення відповідної вимоги, а в разі з ціни - виходячи з вартості товару на час купівлі. Гроші сплачені за товар повер

статті) зобов'язані створювати (мати) обмінний фонд товарів. Перелік таких визначається Кабінетом Міністрів України.

За кожний день затримки виконання вимоги про надання товару аналогічної марки артикулу, модифікації) та за кожний день затримки усунення недоліків понад устан строк (чотирнадцять днів) споживачеві виплачується неустойка відповідно в розмір відсотка вартості товару.

При усуненні недоліків шляхом заміни комплектуючого виробу або складової товару, на які встановлено гарантійні строки, гарантійний строк на новий комплектуюч і складову частину обчислюється починаючи від дня видачі споживачеві товару після ре

10. Споживач має право пред'явити виробнику (продавцю) вимогу про безоплатне у недоліків товару після закінчення гарантійного строку. Ця вимога може бути протягом встановленого строку служби, а якщо такий не встановлено - протягом десяти якщо в товарі було виявлено недоліки (істотні недоліки), допущені з вини виробника. Якщо вимогу не задоволено у строки, передбачені частиною дев'ятою цієї статті, споживач м на свій вибір пред'явити виробникові (продавцеві) інші вимоги, відповідно до частини цієї статті.

11. Вимоги споживача розглядаються після пред'явлення споживачем розрах документа, а щодо товарів, на які встановлено гарантійний строк, - технічного пасп іншого документа, що його замінює, з позначкою про дату продажу. Вимоги спожива лікарських засобів та виробів медичного призначення розглядаються після пред споживачем розрахункового документа, передбаченого Законом України "Про заст реєстраторів розрахункових операцій у сфері торгівлі, громадського харчування та п щодо технічно складних побутових товарів - після пред'явлення розрахункового до передбаченого Законом України "Про застосування реєстраторів розрахункових оп сфері торгівлі, громадського харчування та послуг", та технічного паспорта чи документа, що його замінює, з позначкою про дату продажу.

{Абзац перший частини одинадцятої статті 8 в редакції Закону № 1791-20.12.2016; із змінами, внесеними згідно із Законом № 2628-VIII від 23.11.2018}

Під час продажу товару продавець зобов'язаний видати споживачеві розрах документ встановленої форми, що засвідчує факт купівлі, з позначкою про дату прод відтворити на дисплеї програмного реєстратора розрахункових операцій (дисплеї прис якому встановлений програмний реєстратор розрахункових операцій) QR-код, що д особі здійснювати його зчитування та ідентифікацію з розрахунковим докуме структурою даних, що в ньому містяться, або надіслати електронний розрахунковий д на наданий споживачем абонентський номер чи адресу електронної пошти.

{Абзац другий частини одинадцятої статті 8 із змінами, внесеними згідно із За 465-IX від 16.01.2020 - щодо набрання чинності див. абзац другий пункту 1 розділу II}

Розрахунковий документ має бути виданий або створений в електронній формі не моменту передачі товару (послуги).

{Частину одинадцяту статті 8 доповнено новим абзацом згідно із Законом № 4 16.01.2020 - щодо набрання чинності див. абзац другий пункту 1 розділу II}

У разі втрати споживачем технічного паспорта чи іншого документа, що його зам відновлення здійснюється у порядку, визначеному законодавством.

12. Виробник зобов'язаний відшкодувати всі збитки продавця (підприємс задовольняє вимоги споживача, встановлені частиною першою цієї статті), який р претензію споживача до придбаного товару.

Продавець (виробник) товарів зобов'язаний у місячний строк відшкодувати підпр що виконувє його функції збитки, яких воно зазнало в зв'язку із заповненням вимог сп

рахуючи дня купівлі, якщо триваліший строк не оголошений продавцем.

{Абзац другий частини першої статті 9 із змінами, внесеними згідно із Законом № від 02.12.2010}

Обмін товару належної якості провадиться, якщо він не використовувався і якщо зб його товарний вигляд, споживчі властивості, пломби, ярлики, а також розрахунковий д виданий споживачеві разом з проданим товаром, або відтворений на дисплеї прог реєстратора розрахункових операцій (дисплеї пристрою, на якому встановлений про реєстратор розрахункових операцій) QR-код, що дає змогу споживачеві здійснювати зчитування та ідентифікацію з розрахунковим документом за структурою даних, що містяться, або надісланий електронний розрахунковий документ на наданий споживачем абонентський номер чи адресу електронної пошти.

{Абзац третій частини першої статті 9 із змінами, внесеними згідно із Законом № від 16.01.2020 - щодо набрання чинності див. абзац другий пункту 1 розділу II}

Перелік товарів, що не підлягають обміну (поверненню) з підстав, зазначених у ці затверджується Кабінетом Міністрів України.

2. Якщо на момент обміну аналогічного товару немає у продажу, споживач має право придбати будь-які інші товари з наявного асортименту з відповідним перерахуванням ціни або розірвати договір та одержати назад гроші у розмірі вартості повернутого товару. Споживач має право здійснити обмін товару на аналогічний при першому ж надходженні відповідного товару в продаж. Продавець зобов'язаний у день надходження товару в продаж повідомити споживача, який вимагає обміну товару.

3. При розірванні договору купівлі-продажу розрахунки із споживачем про виходячи з вартості товару на час його купівлі. Гроші, сплачені за товар, повертаються споживачеві у день розірвання договору, а в разі неможливості повернути гроші розірвання договору - в інший строк за домовленістю сторін, але не пізніше ніж протягом 14 днів.

Стаття 10. Права споживача у разі порушення умов договору про виконання робіт (послуг)

1. Споживач має право відмовитися від договору про виконання робіт (надання послуг) і вимагати відшкодування збитків, якщо виконавець своєчасно не приступив до виконання зобов'язань за договором або виконує роботу так повільно, що закінчити її у визначений строк стає неможливим.

Якщо значну частину обсягу послуги чи робіт (понад сімдесят відсотків загального обсягу) вже було виконано, споживач має право розірвати договір лише стосовно частини послуг чи робіт, що залишилися.

2. Якщо під час виконання робіт (надання послуг) стане очевидним, що їх не буде виконано в строк з вини виконавця згідно з умовами договору, споживач має право призначити відповідний строк для усунення недоліків, а в разі невиконання цієї вимоги у визначений строк - розірвати договір і вимагати відшкодування збитків або доручити виправлення робіт третій особі за рахунок виконавця.

3. У разі виявлення недоліків у виконаній роботі (наданій послугі) споживач має право свій вибір вимагати:

- 1) безоплатного усунення недоліків у виконаній роботі (наданій послугі) у розумний строк;
- 2) відповідного зменшення ціни виконаної роботи (наданої послуги);
- 3) безоплатного виготовлення іншої речі з такого ж матеріалу і такої ж якості чи повернення грошей за виконання роботи;

Зазначені вимоги можуть бути пред'явлені споживачем протягом строків, перед нормативно-правовими актами та умовами договору, а в разі відсутності таких є протягом десяти років.

{Абзац третій частини четвертої статті 10 із змінами, внесеними згідно із Законом 124-ІХ від 20.09.2019}

5. У разі коли виконавець не може виконати (прострочує виконання) роботу (послуги) згідно з договором, за кожний день (кожну годину, якщо тривалість визначено у годинах) прострочення споживачеві сплачується пеня у розмірі трьох відсотків вартості роботи (послуги), якщо інше не передбачено законодавством. У разі коли виконавець не виконав роботу (послуги) не визначено, виконавець сплачує споживачеві неустойку в розмірі відсотків загальної вартості замовлення.

Сплата виконавцем неустойки (пені), встановленої в разі невиконання, прострочення виконання або іншого неналежного виконання зобов'язання, не звільняє його від виконання зобов'язання в натурі.

6. Виконавець не несе відповідальності за невиконання, прострочення виконання або неналежне виконання зобов'язання та недоліки у виконаних роботах або наданих послугах, якщо доведе, що вони виникли з вини самого споживача чи внаслідок дії непереборної сили.

7. Про відступи від умов договору та інші недоліки в роботі (послугі), що не виявлені при звичайному способі її прийняття, споживач зобов'язаний повідомити виконавця не пізніше трьох днів після їх виявлення.

8. Виконавець залежно від характеру і специфіки виконаної роботи (наданої послуги) зобов'язаний видати споживачеві розрахунковий документ, що засвідчує факт виконання (надання послуги), або відтворити на дисплеї програмного реєстратора розрахункових операцій (дисплеї пристрою, на якому встановлений програмний реєстратор розрахункових операцій) QR-код, що дає змогу споживачеві здійснювати його зчитування та ідентифікувати розрахунковим документом за структурою даних, що в ньому містяться, або в електронний розрахунковий документ на наданий споживачем абонентський номер чи електронної пошти.

{Частина восьма статті 10 із змінами, внесеними згідно із Законом № 46-ІІ від 16.01.2020 - щодо набрання чинності див. абзац другий пункту 1 розділу ІІ}

9. Виконавець зобов'язаний протягом місяця відшкодувати збитки, що виникли у споживача внаслідок втрати, псування чи пошкодження речі, прийнятої ним від споживача для виконання (надання послуг). Виконавець не звільняється від відповідальності, якщо рівень його не технічних знань не дав змоги виявити особливі властивості речі, прийнятої ним від споживача для виконання робіт (надання послуг).

Якщо виконання робіт (надання послуг) вимагає використання додаткових матеріалів, виконавець повинні відповідати вимогам безпеки, встановленим законодавством для таких матеріалів.

10. Виконавець несе відповідальність за шкоду, завдану життю, здоров'ю або майну споживача, що виникла у зв'язку з використанням речей, матеріалів, обладнання, приладів, інструментів, пристосувань чи інших засобів, необхідних для виконання ним робіт (послуг), незалежно від рівня його наукових і технічних знань, що дає змогу виявити особливі властивості, згідно із законодавством.

11. Якщо під час виконання робіт (надання послуг) виникає необхідність у доборі робітників (послугачів), що не були передбачені умовами договору, виконавець зобов'язаний одержати від споживача дозвіл на виконання таких робіт (надання послуг).

Будь-які додаткові роботи (послуги), виконані (надані) виконавцем без згоди споживача, сплачуються для споживача будь-яких зобов'язань щодо їх оплати.

статті 11 в редакції Закону № 1734-VIII від 15.11.2016}

Стаття 12. Права споживача в разі укладення договору поза торговельними або о приміщеннями

1. Положення цієї статті не застосовуються до договорів, укладених поза торгов або офісними приміщеннями, і які стосуються:

- 1) договорів споживчого кредиту;
- 2) правочинів з нерухомим майном;
- 3) правочинів з цінними паперами;
- 4) договорів страхування.

2. У разі реалізації продукції поза торговельними або офісними приміщеннями п (виконавець) зобов'язаний надати споживачеві документ, який засвідчує факт у договору і є підставою для виникнення взаємних прав та обов'язків. Такий документ містити інформацію про:

- 1) дату укладення договору;
- 2) найменування та місцезнаходження продавця (виконавця);
- 3) найменування продукції;
- 4) ціну;
- 5) строк виконання робіт (надання послуг);
- 6) інші істотні умови договору;
- 7) права та обов'язки сторін договору.

У разі ненадання такої інформації суб'єкт господарювання несе відповіді встановлену статтями 15 і 23 цього Закону.

3. У разі реалізації продукції поза торговельними або офісними приміщеннями с має право розірвати договір за умови повідомлення про це продавця (виконавця) і чотирнадцяти днів з дати одержання документа, який засвідчує факт здійснення правоч торговельними або офісними приміщеннями чи прийняття продукції або першої поста продукції, за умови, що така продукція є річчю, а прийняття чи поставка продукції від пізніше часу одержання споживачем документа на їх продаж.

4. У разі реалізації продукції поза торговельними або офісними приміщеннями п (виконавець) повинен повернути сплачені гроші без затримки не пізніше тридцяти моменту повідомлення споживачем про розірвання договору. Споживач має право п продукцію або результати роботи чи послуги до моменту повернення йому сплаченої н грошей.

5. У разі розірвання договору, укладеного поза торговельними або о приміщеннями, споживач повинен повідомити продавця (виконавця) про місце, де п може бути повернена.

Договором може передбачатися, що продукція або результати робіт (послуг), і надіслані поштою, повинні у разі розірвання договору також бути повернені поштою.

Будь-які витрати, пов'язані з поверненням продукції, покладаються на і (виконавця). Продавець (виконавець) повинен відшкодувати витрати споживача у : поверненням продукції.

У разі розірвання договору, укладеного поза торговельними або офісними приміщ обов'язок споживача зберігати у себе продукцію припиняється по закінченні шістдес

продукцію у незміненому стані.

Знищення, пошкодження або псування продукції, що сталося не з вини споживача, позбавляє споживача права на розірвання договору. Зменшення вартості продукції в відкриття упаковки, огляду чи перевірки продукції не позбавляє права споживача на розірвання договору.

8. У разі коли продавець (виконавець) або третя особа надала споживачеві кредит коштів за договором, укладеним поза торговельними або офісними приміщеннями, кредит втрачає чинність у момент розірвання договору.

9. Якщо всупереч вимогам цієї статті протягом установлених строків пп (виконавець) не здійснює повернення сплаченої суми грошей за продукцію у разі розірвання договору, споживачеві виплачується неустойка в розмірі одного відсотка вартості продукції за кожний день затримки повернення грошей.

Стаття 13. Права споживача у разі укладення договору на відстані

1. Положення цієї статті не застосовуються до договорів, укладених на відстані стосуються:

- 1) правочинів з нерухомим майном, крім оренди такого майна;
- 2) правочинів з цінними паперами;
- 3) фінансових послуг;
- 4) продажу товарів торговельними автоматами;
- 5) телекомунікаційних послуг;
- 6) правочинів, здійснених на аукціоні, якщо участь у ньому можлива і без використання засобів дистанційного зв'язку.

2. Перед укладенням договорів на відстані продавець (виконавець) повинен споживачеві інформацію про:

- 1) найменування продавця (виконавця), його місцезнаходження та порядок пп претензій;
- 2) основні характеристики продукції;
- 3) ціну, включаючи плату за доставку, та умови оплати;
- 4) гарантійні зобов'язання та інші послуги, пов'язані з утриманням чи ремонтом продукції;
- 5) інші умови поставки або виконання договору;
- 6) мінімальну тривалість договору, якщо він передбачає періодичні поставки продукції та послуг;
- 7) вартість телекомунікаційних послуг, якщо вона відрізняється від граничного тарифу;
- 8) період прийняття пропозицій;
- 9) порядок розірвання договору.

У разі ненадання такої інформації суб'єкт господарювання несе відповідальність за порушення статтями 15 і 23 цього Закону.

3. Факт надання інформації відповідно до вимог частини другої цієї статті повинен підтверджений письмово або за допомогою електронного повідомлення. Інформація, надана таким чином, не може бути змінена продавцем (виконавцем) в односторонньому порядку.

5. У разі коли інше не передбачено договором, споживач не має права розірвати укладений на відстані, якщо:

1) надання послуги або поставка товару електронними засобами зв'язку за споживача відбулися до закінчення строку розірвання договору, визначеного у частині ч цієї статті, про що споживачеві було повідомлено у підтвердженні інформації;

2) ціна товару або послуги залежить від котировок на фінансовому ринку, тої контролем продавця;

3) договір стосується виготовлення або переробки товару на замовлення споживача якщо товар не може бути проданий іншим особам або може бути проданий лише з іс фінансовими втратами для продавця (виконавця);

4) споживач відкрив аудіо- чи відеокасету або носій комп'ютерного забезпечення постачаються запечатаними;

5) договір стосується доставки періодичних видань;

6) договір стосується лотерей чи інших азартних ігор.

6. Якщо інше не передбачено договором, укладеним на відстані, продавець поставити споживачеві товар протягом прийнятної строку, але не пізніше тридцяти моменту одержання згоди споживача на укладення договору.

У разі неможливості виконання договору через відсутність замовленого товару п повинен негайно повідомити про це споживача, але не пізніше тридцяти днів з одержання згоди споживача на укладення договору.

Продавець може використовувати стандартну умову у договорі про можливість товару в разі його відсутності іншим товаром. Така умова вважатиметься справедливою.

1) інший товар відповідає меті використання замовленого товару;

2) має таку ж або кращу якість;

3) його ціна не перевищує ціни замовленого товару.

Про наявність такої умови у договорі споживач повинен бути повідомлений укладенням договору в порядку, передбаченому частиною другою цієї статті.

7. До договору, укладеного на відстані, застосовуються положення, передбачені ч п'ятою - дев'ятою статті 12 цього Закону.

Стаття 14. Право споживача на безпеку продукції (товарів, наслідки робіт)

1. Споживач має право на те, щоб продукція за звичайних умов її використання, зб і транспортування була безпечною для його життя, здоров'я, навколишнього при середовища, а також не завдавала шкоди його майну.

{Абзац другий частини першої статті 14 виключено на підставі Закону № 160. 22.07.2014}

2. На товари (наслідки робіт), використання яких понад визначений строк є небезпечною для життя, здоров'я споживача, навколишнього природного середовища або може зшкоду майну споживача, встановлюється строк служби (строк придатності). Ці вимоги поширюватись як на виріб у цілому, так і на окремі його частини.

Виробник (виконавець, продавець) повинен попереджати споживача про встановлений строк служби (строк придатності) товару (наслідків роботи) або його частини, об умови його використання та можливі наслідки в разі їх невиконання, а також про неспроможність після закінчення цього строку.

{Абзац перший частини другої статті 14 виключено на підставі Закону № 160. 22.07.2014}

5. Виробник (виконавець) зобов'язаний відшкодувати у повному обсязі завдані споживачем збитки, пов'язані з відкликанням продукції.

{Частина п'ята статті 14 в редакції Закону № 1602-VII від 22.07.2014}

{Частина шоста статті 14 виключено на підставі Закону № 1602-VII від 22.07.2014}

7. Виробник (виконавець) зобов'язаний інформувати споживача про можливий ризик безпечне використання продукції за допомогою прийнятих загальновідомих у міжнародній практиці позначень, якщо відповідними нормативно-правовими актами, у тому числі технічними регламентами, не встановлено інші способи інформування споживачів про ризик чи продукції.

{Частина сьома статті 14 із змінами, внесеними згідно із Законом № 2740-06.06.2019}

Стаття 15. Право споживача на інформацію про продукцію

1. Споживач має право на одержання необхідної, доступної, достовірної та свідомої інформації про продукцію, що забезпечує можливість її свідомого і компетентного використання. Інформація повинна бути надана споживачеві до придбання ним товару чи замовлення послуги. Інформація про продукцію не вважається рекламою.

Інформація про продукцію повинна містити:

1) назву товару, найменування або відтворення знака для товарів і послуг, за які реалізуються;

{Абзац четвертий частини першої статті 15 виключено на підставі Законів № 1602-VII від 22.07.2014, № 1602-VII від 22.07.2014}

3) дані про основні властивості продукції, номінальну кількість (масу, об'єм тощо) при використанні;

{Пункт 3 частини першої статті 15 в редакції Закону № 1602-VII від 22.07.2014}

4) відомості про вміст шкідливих для здоров'я речовин, які встановлені нормативно-правовими актами, та застереження щодо застосування окремої продукції, які застереження встановлені нормативно-правовими актами;

5) позначку про наявність у складі продукції генетично модифікованих організмів;

{Абзац сьомий частини першої статті 15 в редакції Законів № 1779-VI від 17.12.2009, № 1602-VII від 22.07.2014}

6) дані про ціну (тариф), умови та правила придбання продукції;

6¹) виробник (продавець) у разі виявлення недостовірної інформації про продукцію, яка може шкодити життю, здоров'ю або майну споживача) протягом тижня вилучає цю продукцію з продажу та приводить інформацію про неї у відповідність, якщо законом чи відповідним технічним регламентом не встановлено інший порядок дій виробника (продавця) у випадках;

{Частина перша статті 15 доповнено новим абзацом згідно із Законом № 1779-VI від 17.12.2009; із змінами, внесеними згідно із Законом № 2740-VIII від 06.06.2019}

7) дату виготовлення;

8) відомості про умови зберігання;

9) гарантійні зобов'язання виробника (виконавця);

10) правила та умови ефективного і безпечного використання продукції;

продавець) зобов'язаний довести до відома споживача інформацію про таку прод можливі наслідки її споживання (використання).

Нормативно-правовими актами, в тому числі технічними регламентами, могу встановлені додаткові вимоги до змісту інформації про продукцію. У разі якщо нор правовими актами, у тому числі технічними регламентами, встановлено спеціальні ви змісту інформації про певні види продукції, положення цієї частини застосовуються у що не охоплюється такими спеціальними вимогами.

{Частина першу статті 15 доповнено новим абзацом згідно із Законом № 124 15.01.2015; із змінами, внесеними згідно із Законом № 2740-VIII від 06.06.2019}

Інформація споживачеві повинна надаватися згідно із законодавством про мови.

2. Інформація, передбачена частиною першою цієї статті, доводиться до відома сп виробником (виконавцем, продавцем) у супровідній документації, що додається до прод етикетці, а також у маркуванні чи іншим способом (у доступній наочній формі), виз відповідними нормативно-правовими актами, у тому числі технічними регламента прийнятим для окремих видів продукції або в окремих сферах обслуговування.

{Абзац перший частини другої статті 15 із змінами, внесеними згідно із Законом VIII від 06.06.2019}

Інформація про продукцію може бути розміщена у місцях, де вона реалізується, а згодою споживача доводиться до нього за допомогою засобів дистанційного зв'язку.

{Абзац третій частини другої статті 15 виключено на підставі Закону № 160. 22.07.2014}

3. Продавець (виконавець), який реалізує продукцію, повинен обов'язково зазнач кожної одиниці такої продукції або однієї категорії продукції та ціну однієї стандартної цієї продукції.

Написи щодо ціни реалізації продукції мають бути чіткими і простими для розумінн

Ціна продукції повинна включати в себе всі податки та неподаткові обов'язкові пла відповідно до законодавства сплачуються споживачем під час придбання відповідної пр

На аукціонних торгах споживачам повинна повідомлятися стартова ціна відповідного товару.

Ціна товару зазначається за одну упаковку такого товару, а якщо товар поставляє упаковки - за одиницю вимірювання, яка звичайно застосовується до такого товару.

У разі коли за одну ціну пропонується кілька товарів, робіт або послуг чи їх поєдн якщо продавець (виконавець) надає споживачеві при реалізації однієї продукції право с іншу продукцію за зниженою ціною, до споживача доводиться інформація щодо:

- 1) змісту та вартості пропозиції та у разі пропонування товарів, робіт або послуг ціну - ціни таких товарів, робіт або послуг, взятих окремо;
- 2) умов прийняття пропозиції, зокрема строку її дії та будь-яких обмежень, вкл обмеження щодо кількості.

Дія положень цієї частини поширюється також на продукцію, що є харчовим проду

{Частина третю статті 15 доповнено абзацом згідно із Законом № 1602 22.07.2014}

4. Вживання понять "знижка" або "зменшена ціна" або будь-яких інших, аналог значенням, дозволяється лише з додержанням таких умов:

- 1) якщо вони застосовуються до продукції, яку безпосередньо реалізує

3) якщо ціни товарів, що підлягають розпродажу, є меншими від їх звичайної ціни.

Дія положень цієї частини поширюється також на продукцію, що є харчовим проду

{Частина п'яту статті 15 доповнено абзацом згідно із Законом № 1602-VII від 22.0

6. Після публічного повідомлення про початок проведення розпродажу, заст знижок або зменшення ціни до споживачів повинна доводитися інформація про ціну п що була встановлена до початку проведення відповідного розпродажу, застосування зн зменшення ціни, а також ціну цієї ж продукції, встановлену після їх початку.

Дія положень цієї частини поширюється також на продукцію, що є харчовим проду

{Частина шосту статті 15 доповнено абзацом згідно із Законом № 1602 22.07.2014}

7. У разі коли надання недоступної, недостовірної, неповної або несвоєчасної ін про продукцію та про виробника (виконавця, продавця) спричинило:

1) придбання продукції, яка не має потрібних споживачеві властивостей, - спожи право розірвати договір і вимагати відшкодування завданих йому збитків;

2) неможливість використання придбаної продукції за призначенням - споживач м вимагати надання у прийнятно короткий, але не більше місяця, строк належної інф Якщо інформацію в обумовлений строк не буде надано, споживач має право розірвати , вимагати відшкодування збитків;

3) заподіяння шкоди життю, здоров'ю або майну споживача - споживач ма пред'явити продавцю (виробнику, виконавцю) вимоги, передбачені законом, а також і відшкодування збитків, завданих природним об'єктам, що перебувають у його воло праві власності або на інших підставах, передбачених законом чи договором.

{Пункт 3 частини сьомої статті 15 із змінами, внесеними згідно із Законом № 33 19.05.2011}

8. Збитки, завдані споживачеві недобросовісною рекламою, підлягають відшко, винною особою у повному обсязі.

Продавець не звільняється від відповідальності у разі неодержання ним від ви (імпортера) відповідної інформації про товар.

9. Під час розгляду вимог споживача про відшкодування збитків, завданих недост або неповною інформацією про продукцію чи недобросовісною рекламою, необхідно е з припущення, що у споживача немає спеціальних знань про властивості та характе продукції, яку він придбаває.

Стаття 16. Відповідальність за шкоду, завдану внаслідок недоліків продукції (д продукції)

1. Шкода, завдана внаслідок недоліків продукції (дефекту в продукції), відшкод відповідно до закону.

{Стаття 16 в редакції Закону № 3390-VI від 19.05.2011}

Стаття 17. Права споживача у сфері торговельного та інших видів обслуговування

1. За всіма споживачами однаковою мірою визнається право на задоволення їх і сфері торговельного та інших видів обслуговування. Встановлення будь-яких застосування прямих або непрямих обмежень прав споживачів не допускається, крім в передбачених нормативно-правовими актами.

2. Споживач має право на вільний вибір товарів і послуг у зручний для нього ч вільне використання електронних платіжних засобів з урахуванням режиму ро

контрольно-вимірювальні прилади, документи про якість, безпеку, ціну продукції.

У разі коли під час гарантійного строку необхідно визначити причини втрат продукції, продавець (виконавець, виробник) зобов'язаний у триденний строк з дня од від споживача письмової згоди організувати проведення експертизи продукції. Ек проводиться за рахунок продавця (виконавця, виробника). Якщо у висновках експерт доведено, що недоліки виникли після передачі продукції споживачеві внаслідок поруше встановлених правил використання, зберігання чи транспортування або дій третіх осіб споживача не підлягають задоволенню, а споживач зобов'язаний відшкодувати п (виконавцю, підприємству, яке виконує його функції) витрати на проведення екс Споживач, продавець (виконавець, виробник) мають право на оскарження висновків ек у судовому порядку.

5. У разі порушення прав споживача на підприємствах сфери обслуговування п (виробник, виконавець) і працівники цих підприємств несуть відповідальність, встг законом.

Стаття 18. Визнання недійсними умов договорів, що обмежують права споживача

1. Продавець (виконавець, виробник) не повинен включати у договори із спо умови, які є несправедливими.

2. Умови договору є несправедливими, якщо всупереч принципу добросовісно наслідком є істотний дисбаланс договірних прав та обов'язків на шкоду споживача.

3. Несправедливими є, зокрема, умови договору про:

1) звільнення або обмеження юридичної відповідальності продавця (виконавця, ви у разі смерті або ушкодження здоров'я споживача, спричинених діями чи безді продавця (виконавця, виробника);

2) виключення або обмеження прав споживача стосовно продавця (виконавця, ви або третьої особи у разі повного або часткового невиконання чи неналежного ви продавцем (виконавцем, виробником) договірних зобов'язань, включаючи умс взаємозалік, зобов'язання споживача з оплати та його вимог у разі порушення договор продавця (виконавця, виробника);

3) встановлення жорстких обов'язків споживача, тоді як надання послуги обумовле власним розсудом виконавця;

4) надання можливості продавцю (виконавцю, виробнику) не повертати кошти н здійснену споживачем, у разі відмови споживача укласти або виконати дого встановлення права споживача на одержання відповідної компенсації від продавця (ви виробника) у зв'язку з розірванням або невиконанням ним договору;

5) встановлення вимоги щодо сплати споживачем непропорційно великої суми ком (понад п'ятдесят відсотків вартості продукції) у разі невиконання ним зобов'язань за до

6) надання продавцю (виконавцю, виробнику) права розірвати договір із спожив власний розсуд, якщо споживачеві таке право не надається;

7) надання продавцю (виконавцю, виробнику) права не повертати кошти на ненаданій продукції у разі розірвання договору з ініціативи продавця (виконавця, вироб

8) надання продавцю (виконавцю, виробнику) права розірвати договір, уклад невизначений строк із споживачем без повідомлення його про це, крім випадків, устан законом;

9) установа невинувато малого строку для надання споживачем з продовження дії договору, укладеного на визначений строк, з автоматичним продо такого договору, якщо споживач не висловить відповідного наміру;

зайвих формальностей;

16) встановлення обов'язку споживача виконати всі зобов'язання, навіть якщо ці (виконавець, виробник) не виконає своїх;

17) надання продавцю (виконавцю, виробнику) права передавати свої права та обо договором третій особі, якщо це може стати наслідком зменшення гарантій, що вини договором для споживача, без його згоди.

4. Перелік несправедливих умов у договорах із споживачами не є вичерпним.

Положення пункту 8 частини третьої цієї статті не застосовується до умови догов надання споживчого кредиту, відповідно до якої кредитор встановлює право р договір в односторонньому порядку за наявності підстав, визначених законодавство умови негайного повідомлення кожної із сторін про розірвання договору.

Положення пункту 11 частини третьої цієї статті не застосовується до договорів, у на невизначений строк, за умови встановлення в таких договорах обов'язковості повід задалегідь споживача про намір змінити умови договору і надання йому у зв'язку з ц на розірвання договору.

Положення пункту 13 частини третьої цієї статті не застосовується до полож індексацію ціни, що відповідають законодавству, якщо умови та метод розрахунку ці недвозначно визначено у договорі.

Положення пунктів 8, 11 та 13 частини третьої цієї статті не застосовуються до:

1) операцій із цінними паперами, фінансовими послугами та іншими товар послугами, ціна яких залежить від зміни котировок або індексів на біржах чи сі фінансових ринках, які не контролюються продавцем;

2) договорів про купівлю/продаж іноземної валюти, дорожніх чеків або про між грошові перекази, номіновані в іноземній валюті.

5. Якщо положення договору визнано несправедливим, включаючи ціну договс положення може бути змінено або визнано недійсним.

6. У разі коли зміна положення або визнання його недійсним зумовлює змін положень договору, на вимогу споживача:

1) такі положення також підлягають зміні; або

2) договір може бути визнаним недійсним у цілому.

7. Положення, що було визнане недійсним, вважається таким з моменту у договору. Якщо до положення вносяться зміни, такі зміни вважаються чинними з м внесення.

8. Нечіткі або двозначні положення договорів із споживачами тлумачаться на споживача.

9. Якщо в результаті застосування умов договору, що обмежують права сп споживачеві завдано збитків, вони повинні відшкодуватися винною особою у повному

Споживач має право на відшкодування збитків, завданих йому виробником (вик продавцем), у зв'язку з використанням останнім переваг свого становища у виробі торговельній діяльності.

Стаття 19. Заборона нечесної підприємницької практики

1. Нечесна підприємницька практика забороняється.

Нечесна підприємницька практика включає:

- 4) спосіб продажу, ціну або спосіб розрахунку ціни, наявність знижок або інших переваг;
- 5) умови оплати, доставки, виконання договору купівлі-продажу;
- 6) потреби у послугах, заміні складових чи ремонті;
- 7) місце розташування і повну назву продавця, а в разі потреби - місце розташ повну назву особи, від імені якої виступає продавець;
- 8) характер, атрибути та права продавця або його агента, зокрема інформації про його та активи, кваліфікацію, статус, наявність ліцензії, афілійованість та права інтелектуал промислової власності, його відзнаки та нагороди;
- 9) небезпеку, що загрожує споживачу у зв'язку з покупкою та/або використанням п
- 10) права споживача, у тому числі право відмовитися від продукції (для відповідн товарів, робіт і послуг), право на заміну продукції або відшкодування збитків.

Підприємницька практика є такою, що вводить в оману, якщо під час проп продукції споживачу не надається або надається у нечіткій, незрозумілій або дв спосіб інформація, необхідна для здійснення свідомого вибору.

Підприємницька практика, яка істотно спотворює або може істотно спотворити ек поведінку лише чітко визначеної (окремої) групи споживачів, особливо вразливих діяльності через їх розумові або фізичні вади, вік чи довірливість, у разі якщо прода об'єктивну можливість передбачити їх поведінку та особливості, має оцінюватися з то середньостатистичного представника такої групи, а також з урахуванням припущен зважаючи на викладені обставини, можливість здійснити свідомий і компетентн відсутня і споживач помиляється при вчиненні правочину щодо обставин, які мають значення. Зазначені умови не стосуються законної рекламної діяльності, у тому числі с заяв або виразів, які не можуть бути сприйняті буквально.

{Частина друга статті 19 в редакції Закону № 286-ІХ від 12.11.2019}

3. Забороняються як такі, що вводять в оману:

- 1) пропонування для реалізації продукції за визначеною ціною, якщо існують вважати, що продавець або виконавець не зможе надати таку продукцію за такою цінк таких обсягах, що можна передбачити з огляду на пропоновану ціну та характе продукції;
- 2) пропонування з метою реалізації однієї продукції до реалізації іншої;
- 3) відмова від пред'явлення споживачу товару, що пропонується, та прийняття зам або ненадання товару протягом розумного строку чи демонстрування дефектного зразка
- 4) недостовірне повідомлення про наявність обмеженої кількості продукції або прс продукції протягом обмеженого строку, що спонукає споживачів до прийняття п рішення і позбавляє їх достатнього періоду часу для прийняття свідомого рішення;

{Пункт 4 частини третьої статті 19 в редакції Закону № 286-ІХ від 12.11.2019}

- 5) пропонування до вільної реалізації продукції, яка вилучена з обігу або щодо о існують обмеження;
- 6) недостовірне твердження, що існуватиме загроза особистій безпеці споживача : сім'ї, якщо він не придбає чи не замовить продукцію;
- 7) утворення, експлуатація або сприяння розвитку пірамідальних схем, коли с сплачує за можливість одержання компенсації, яка надається за рахунок залученн споживачів до такої схеми, а не за рахунок продажу або споживання продукції;

{Частина третю статті 19 доповнено пунктом 10 згідно із Законом № 28 12.11.2019}

11) представлення встановленого законодавством права споживача як наданого пр продукції привілею;

{Частина третю статті 19 доповнено пунктом 11 згідно із Законом № 28 12.11.2019}

12) неправдива заява про припинення продавцем торговельної діяльності або його г

{Частина третю статті 19 доповнено пунктом 12 згідно із Законом № 28 12.11.2019}

13) заява про те, що придбання продукції може сприяти виграшу у лотереї;

{Частина третю статті 19 доповнено пунктом 13 згідно із Законом № 28 12.11.2019}

14) поширення недостовірної інформації про стан ринку або можливість г продукцію з метою спонукати споживача придбати продукцію на менш вигідних д умовах;

{Частина третю статті 19 доповнено пунктом 14 згідно із Законом № 28 12.11.2019}

15) заява про проведення конкурсу або розіграшу подарунків без наступного г таких подарунків або їх еквівалента;

{Частина третю статті 19 доповнено пунктом 15 згідно із Законом № 28 12.11.2019}

16) недостовірне твердження про те, що продавець діє не в торговельних, діл професійних інтересах, або представлення продавцем себе як споживача.

{Частина третю статті 19 доповнено пунктом 16 згідно із Законом № 28 12.11.2019}

Перелік форм підприємницької практики, що вводить в оману, не є вичерпним.

4. Агресивною вважається підприємницька практика, яка фактично містить е примусу, докучання або неналежного впливу та істотно впливає чи може вплинути на вибору або поведінку споживача стосовно придбання продукції.

При встановленні того, чи містить підприємницька практика елементи примусу, дс або неналежного впливу, до уваги береться:

1) час, характер та повторюваність пропозицій щодо придбання продукції;

2) вживання образливих або загрозливих висловів;

3) використання тяжкої для споживача обставини, про яку продавцю або виконав відомо, для впливу на рішення споживача;

4) встановлення обтяжливих або непропорційних позадоговірних перешкод для зді споживачем своїх прав за договором, включаючи положення про право споживача р договір або замінити продукцію чи укласти договір з іншим суб'єктом господарювання;

5) загроза здійснити незаконні або неправомірні дії.

5. Як агресивні забороняються такі форми підприємницької практики:

1) створення враження, що споживач не може залишити приміщення продавця (ви без укладення договору або здійснення оплати);

надання послуг) затверджуються Кабінетом Міністрів України. Зазначені правила не суперечити законодавчим актам.

Стаття 21. Порушення прав споживачів

1. Крім інших випадків порушень прав споживачів, які можуть бути встановлені виходячи з відповідних положень законодавства у сфері захисту прав споживачів, вважається, що для цілей застосування цього Закону та пов'язаного з ним законодавства права споживача вважаються в будь-якому разі порушеними, які

- 1) при реалізації продукції будь-яким чином порушується право споживача на вибір продукції;
- 2) при реалізації продукції будь-яким чином порушується свобода волеві споживача та/або висловлене ним волевиявлення;
- 3) при наданні послуги, від якої споживач не може відмовитись, а одержати може одного виконавця, виконавець нав'язує такі умови одержання послуги, які ставлять споживача в нерівне становище порівняно з іншими споживачами та/або виконавцями, не споживачеві однакових гарантій відшкодування шкоди, завданої невиконанням (неневиконанням) сторонами умов договору;
- 4) порушується принцип рівності сторін договору, учасником якого є споживач;
- 5) будь-яким чином (крім випадків, передбачених законом) обмежується право споживача на одержання необхідної, доступної, достовірної та своєчасної інформації про продукцію;
- 6) споживачу реалізовано продукцію, яка є небезпечною, неналежною, фальсифікованою;
- 7) ціну продукції визначено неналежним чином;
- 8) документи, які підтверджують виконання договору, учасником якого є споживач, своєчасно не передано (надано) споживачу.

Стаття 22. Судовий захист прав споживачів

1. Захист прав споживачів, передбачених законодавством, здійснюється судом.
2. При задоволенні вимог споживача суд одночасно вирішує питання щодо відшкодування моральної (немайнової) шкоди.
3. Споживачі звільняються від сплати судового збору за позовами, що посилаються на порушення їх прав.

{Частина третя статті 22 із змінами, внесеними згідно із Законом № 367 від 08.07.2011}

Стаття 23. Відповідальність за порушення законодавства про захист прав споживачів

1. У разі порушення законодавства про захист прав споживачів суб'єкти господарства сфери торговельного та інших видів обслуговування несуть відповідальність за:

{Абзац перший частини першої статті 23 із змінами, внесеними згідно із Законом VII від 22.07.2014}

- 1) відмову споживачу в реалізації його прав, установлених частиною першою частиною першої статті 9 і частиною третьою статті 10 цього Закону, - у десятикратному розмірі вартості продукції виходячи з цін, що діяли на час придбання цієї продукції, менше п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

{Пункт 1 частини першої статті 23 в редакції Закону № 2741-VI від 02.12.2010}

реалізації (виконання, надання), - у розмірі п'ятисот відсотків вартості одержаної для партії товару, виконаної роботи, наданої послуги, але не менше ста неоподаткованих мінімумів доходів громадян, а у разі, коли відповідно до закону суб'єкт господарської діяльності не веде обов'язковий облік доходів і витрат, - у розмірі ста неоподаткованих мінімумів доходів громадян;

6) реалізацію небезпечного товару (отрути, пестицидів, вибухо- і вогнеонебезпечних речовин тощо) без належного попереджувального маркування, а також без інформативних правил і умови безпечного його використання - у розмірі ста відсотків вартості одержаної партії товару, але не менше двадцяти неоподаткованих мінімумів доходів громадян, а у разі, коли відповідно до закону суб'єкт господарської діяльності не веде обов'язковий облік доходів і витрат, - у розмірі двадцяти неоподаткованих мінімумів доходів громадян;

7) відсутність необхідної, доступної, достовірної та своєчасної інформації про провайдера або продавця (у випадках, визначених Законом України "Про електронну комерцію") - у розмірі тридцяти відсотків вартості одержаної для реалізації партії товару, виконаної роботи, послуги, але не менше п'яти неоподаткованих мінімумів доходів громадян, а у разі, коли відповідно до закону суб'єкт господарської діяльності не веде обов'язковий облік доходів і витрат, - у розмірі п'яти неоподаткованих мінімумів доходів громадян;

{Пункт 7 частини першої статті 23 із змінами, внесеними згідно із Законом № 674-03.09.2015}

8) створення перешкод службовим особам центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного контролю за додержанням законодавства про захист прав споживачів, та структурного підрозділу з питань захисту прав споживачів місцевого самоврядування у проведенні перевірки якості продукції, а також торговельного та інших видів обслуговування - у розмірі від одного до десяти відсотків реалізованої продукції за попередній календарний місяць, але не менше неоподаткованих мінімумів доходів громадян, а у разі, коли відповідно до закону господарської діяльності не веде обов'язковий облік доходів і витрат, - у розмірі неоподаткованих мінімумів доходів громадян;

{Пункт 8 частини першої статті 23 із змінами, внесеними згідно із Законом № 54-16.10.2012}

9) невиконання або несвоєчасне виконання припису посадових осіб центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного контролю за додержанням законодавства про захист прав споживачів, про усунення порушень прав споживачів - у розмірі двадцяти неоподаткованих мінімумів доходів громадян;

{Пункт 9 частини першої статті 23 із змінами, внесеними згідно із Законом № 54-16.10.2012}

10) реалізацію товару, строк придатності якого минув, - у розмірі двохсот відсотків залишку одержаної для реалізації партії товару, але не менше п'яти неоподаткованих мінімумів доходів громадян;

11) порушення умов договору між споживачем і виконавцем про виконання надання послуги - у розмірі ста відсотків вартості виконаної роботи (наданої послуги) самі дії, вчинені щодо групи споживачів, - у розмірі від одного до десяти відсотків виконаних робіт (наданих послуг) за попередній календарний місяць, але не менше неоподаткованих мінімумів доходів громадян;

12) обмеження або відмову в реалізації прав споживачів, установлених частиною статті 17 цього Закону, - у розмірі п'ятисот неоподаткованих мінімумів доходів громадян;

{Частина першу статті 23 доповнено пунктом 12 згідно із Законом № 528-18.09.2012}

ГРОМАДСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ СПОЖИВАЧІВ (ОБ'ЄДНАННЯ СПОЖИВАЧІВ)

Стаття 24. Громадські організації споживачів (об'єднання споживачів)

1. З метою захисту своїх законних прав та інтересів споживачі мають право об'єдну громадські організації споживачів (об'єднання споживачів).

2. Об'єднання споживачів є громадськими організаціями, що провадять свою дія відповідно до Закону України "Про об'єднання громадян".

3. Держава підтримує діяльність об'єднань споживачів.

Стаття 25. Права громадських організацій споживачів (об'єднань споживачів)

1. Об'єднання споживачів мають право:

1) вивчати споживчі властивості продукції, попит на неї, проводити опитування на для виявлення громадської думки про якість товарів, що випускаються і реалізуються на них;

2) проводити самостійно або звертатися до уповноважених державних орган проведення експертизи та випробування продукції;

3) одержувати від органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування інформацію необхідну для реалізації своїх цілей і завдань;

4) сприяти відповідним державним органам у здійсненні контролю за якістю продукції та обслуговування;

5) надавати юридичну і консультаційну допомогу споживачам згідно із законодавством;

6) вносити пропозиції щодо розроблення нормативно-правових актів, які встановлюють вимоги до якості продукції;

{Пункт 6 частини першої статті 25 із змінами, внесеними згідно із Законом № 1. 20.09.2019}

7) представляти і захищати інтереси споживачів в органах виконавчої влади та місцевого самоврядування згідно із законодавством;

8) вносити органам виконавчої влади і суб'єктам господарювання пропозиції про щодо підвищення якості продукції, про тимчасове зупинення випуску та реалізації продукції яка не відповідає встановленим вимогам щодо якості, про припинення виробництва, ви з реалізації продукції, що становлять небезпеку для життя, здоров'я та майна громадян; завдають шкоди навколишньому природному середовищу, фальсифіковану та недобросовісну продукцію, а також про коригування цін, встановлених з порушенням законодавства;

9) звертатися з позовом до суду про визнання дій продавця, виробника (підприємства, що виконує їх функції), виконавця протиправними щодо невизначеного кола споживачів припинення цих дій.

При задоволенні такого позову суд зобов'язує порушника довести рішення встановлений ним строк через засоби масової інформації або іншим способом до споживачів.

Рішення суду, що набрало законної сили, про визнання дій продавця, виробника (підприємства, що виконує їх функції), виконавця протиправними щодо невизначеного кола споживачів є обов'язковим для суду, що розглядає позов споживача щодо цивільно-правових наслідків їх дій з питань, чи мали місце ці дії і чи були здійснені вони цими особами;

10) відповідно до законодавства захищати у суді права споживачів, які не є членами громадських організацій споживачів (об'єднань споживачів).

1. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного контролю за додержанням законодавства про захист прав споживачів, здійснює державний контроль за додержанням законодавства про захист прав споживачів, забезпечує реалізацію державної політики щодо захисту прав споживачів і має право:

{Абзац перший частини першої статті 26 в редакції Законів № 3530-VI від 16.06.1602-VII від 22.07.2014}

1) давати суб'єктам господарювання обов'язкові для виконання приписи про припинення порушень прав споживачів;

2) перевіряти додержання суб'єктами господарювання, що провадять діяльність торгівлі і послуг, вимог нормативно-правових актів щодо безпеки продукції, а також торгівлі та надання послуг шляхом безперешкодного відвідування та обстеження відомостей законодавства будь-яких виробничих, торговельних та складських приміщень таких суб'єктів господарювання;

{Пункт 2 частини першої статті 26 із змінами, внесеними згідно із Законом № 54-16.10.2012; в редакції Закону № 1602-VII від 22.07.2014}

3) відбирати у суб'єктів господарювання сфери торгівлі і послуг зразки товарів, сі матеріалів, напівфабрикатів, комплектуючих виробів для перевірки їх якості на місці проведення незалежної експертизи у відповідних лабораторіях та інших установах акредитованих на право проведення таких робіт згідно із законодавством, з оплатою зразків і проведених досліджень (експертизи) за рахунок коштів державного бюджету; встановлення за результатами проведених досліджень (експертизи) факту реалізації продукції неналежної якості та/або фальсифікованої суб'єктом господарювання, що перешкоджає здійсненню за це витрати. Кошти відшкодування витрат зараховуються до державного бюджету. Порядок відбору таких зразків визначається Кабінетом Міністрів України;

{Положення першого речення пункту 3 частини першої статті 26 у частині вартості зразків і проведених досліджень (експертизи) за рахунок коштів державного бюджету набирає чинності з 1 січня 2007 року. До цієї дати зазначена оплата здійснюється за рахунок суб'єктів господарювання, що перевіряються згідно з абзацом другим п'ятого пункту цього Закону}

{Пункт 3 частини першої статті 26 із змінами, внесеними згідно із Законом № 1602-VII від 22.07.2014}

4) проводити контрольні перевірки правильності розрахунків із споживачами за реалізовану продукцію, у тому числі харчові продукти, відповідно до закону;

{Пункт 4 частини першої статті 26 в редакції Закону № 1602-VII від 22.07.2014}

5) одержувати безоплатно від суб'єктів господарювання, що перевіряються, необхідні документи, які характеризують якість продукції, сировини, матеріалів та комплектуючих виробів, що використовуються для виробництва цієї продукції;

{Пункт 6 частини першої статті 26 виключено на підставі Закону № 124-15.01.2015}

7) забороняти суб'єктам господарювання реалізацію споживачам продукції:

{Підпункт "а" пункту 7 частини першої статті 26 виключено на підставі Закону VIII від 15.01.2015}

{Підпункт "б" пункту 7 частини першої статті 26 виключено на підставі Закону VIII від 06.06.2019}

{Підпункт "в" пункту 7 частини першої статті 26 виключено на підставі Закону VIII від 15.01.2015}

8) забороняти суб'єктам господарювання реалізацію споживачам продукції, виготовленої з використанням...

форми власності, що систематично реалізують товари неналежної якості, порушують торгівлі та надання послуг, умови зберігання та транспортування товарів, - до у виявлених недоліків;

{Пункт 8 частини першої статті 26 із змінами, внесеними згідно із Законом № від 22.07.2014}

9) опломбовувати у порядку, передбаченому законодавством, виробничі, сі торговельні та інші приміщення суб'єктів господарювання сфери торгівлі і послуг, у то ресторанного господарства, а також несправні, з неправильними показаннями, з пошко повірочним тавром або без нього, чи з таким, строк дії якого закінчився, засоби виміру техніки, за допомогою яких здійснюється обслуговування споживачів, з по повідомленням про це центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну пс сфері метрологічного нагляду;

{Пункт 9 частини першої статті 26 із змінами, внесеними згідно із Законами № від 16.10.2012, № 1314-VII від 05.06.2014}

10) подавати до суду позови щодо захисту прав споживачів;

11) передавати матеріали перевірок на дії осіб, що містять ознаки кримінального правопорушення, органам досудового розслідування;

{Пункт 11 частини першої статті 26 із змінами, внесеними згідно із Законом № від 13.04.2012}

12) накладати на винних осіб у випадках, передбачених законодавством, адміністративне стягнення.

Справи про адміністративні правопорушення розглядаються за місцезнахоженням центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного контролю за додержанням законодавства про захист прав споживачів, а на території Автономної Республіки Крим - органу виконавчої влади Автономної Республіки Крим у сфері захисту прав споживачів;

{Абзац другий пункту 12 статті 26 із змінами, внесеними згідно із Законами № 35.16.06.2011, № 5463-VI від 16.10.2012}

13) накладати на суб'єктів господарювання сфери торгівлі і послуг, у тому ресторанного господарства, стягнення, передбачені статтею 23 цього Закону, в порядку визначається Кабінетом Міністрів України.

2. Результати перевірок суб'єктів господарювання службовими особами центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державного контролю за додержанням законодавства про захист прав споживачів, оформлюються відповідними актами.

{Частина друга статті 26 із змінами, внесеними згідно із Законом № 546 від 16.10.2012}

Стаття 27. Повноваження інших органів державної влади щодо захисту прав споживачів

{Назва статті 27 із змінами, внесеними згідно із Законом № 122-IX від 20.09.2019}

1. Інші органи державної влади здійснюють державний захист прав споживачів у межах своєї компетенції, визначеної законом.

{Стаття 27 із змінами, внесеними згідно із Законом № 1602-VII від 22.07.2014 статті 27 із змінами, внесеними згідно із Законом № 122-IX від 20.09.2019}

Стаття 28. Повноваження органів місцевого самоврядування щодо захисту прав споживачів

1. Органи місцевого самоврядування в межах своєї компетенції реалізують державний захист прав споживачів у межах своєї території.

продукції з простроченим строком придатності - тимчасово зупиняти реалізацію прод
пред'явлення інформації, супровідних документів або припиняти її реалізацію;

5) готувати подання до органу, який видав дозвіл на провадження відповідної діяльності, для вирішення питання про тимчасове зупинення його дії чи про до
анулювання у разі систематичного порушення прав споживачів;

6) подавати до суду позови щодо захисту прав споживачів.

Стаття 29. Обов'язки і відповідальність службових осіб органів виконавчої вл
здійснюють захист прав споживачів

1. Службові особи органів виконавчої влади, які здійснюють захист прав спо
зобов'язані суворо додержуватися вимог законодавства. За невиконання або не
виконання обов'язків службові особи притягаються до відповідальності зг
законодавством.

Стаття 30. Розгляд скарг на рішення органів виконавчої влади, що здійснюють зах
споживачів, їх службових осіб, а також на дії таких осіб

1. Скарги на рішення органів виконавчої влади, що здійснюють захист прав спожи
службових осіб, а також на дії таких осіб розглядаються в порядку, визн
законодавством.

2. Подання скарги не зупиняє виконання рішення органу виконавчої влади, що з
захист прав споживачів, його службових осіб, а також дій таких осіб.

Стаття 31. Відносини органів виконавчої влади, що здійснюють захист прав спож
правоохоронними органами

1. Працівники правоохоронних органів надають службовим особам органів ви
влади, що здійснюють захист прав споживачів, допомогу у виконанні ними сл
обов'язків та припиняють незаконні дії фізичних осіб, які перешкоджають ви
покладених на них функцій.

Стаття 32. Правовий захист службових осіб центрального органу виконавчої вл
реалізує державну політику у сфері державного контролю за додержанням законодав
захист прав споживачів

{Назва статті 32 із змінами, внесеними згідно із Законом № 5463-VI від 16.10.2012

1. Службова особа центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну пс
сфері державного контролю за додержанням законодавства про захист прав споживач
виконанні своїх службових обов'язків перебуває під захистом закону.

Держава гарантує захист життя, здоров'я, честі, гідності та майна службовц
центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері дер
контролю за додержанням законодавства про захист прав споживачів, і членів її
кримінальних та інших протиправних дій.

*{Абзац другий частини першої статті 32 із змінами, внесеними згідно із Законом J
від 17.06.2020}*

2. Службові особи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну пс
сфері державного контролю за додержанням законодавства про захист прав спо
підлягають загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню відпов
законодавства про загальнообов'язкове державне соціальне страхування.

{Частина друга статті 32 в редакції Закону № 77-VIII від 28.12.2014}

3. Образа службової особи центрального органу виконавчої влади, що реалізує д
політику у сфері державного контролю за додержанням законодавства про захи

Положення першого речення пункту 3 частини першої статті 26 у частині оплати зразків і проведених досліджень (експертизи) за рахунок коштів державного бюджету чинності з 1 січня 2007 року. До цієї дати зазначена оплата здійснюється за рахунок господарювання, що перевіряються.

2. До приведення у відповідність із цим Законом інші нормативно-правові акти застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

3. Кабінету Міністрів України у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

1) підготувати та подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо прийняття інших законів у відповідність із цим Законом;

2) відповідно до своєї компетенції забезпечити прийняття нормативно-правових актів передбачених цим Законом;

3) привести власні нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

4) забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

**Голова Верховної Ради
Української РСР**

Л.КІ

**м. Київ,
12 травня 1991 року
№ 1023-ХІІ**

Публікації документа

- **Голос України** від 08.06.1991
- **Відомості Верховної Ради УРСР** від 23.07.1991 – 1991 р., № 30, стаття 379

